

KUHO

3-2024

Kannen kuva:
Kämpän kalliot ja
Jippo-koira

Elsa "Muurahainen" Alanko,
lippukunnanjohtaja

KIHO 3 - 2024

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

Päätoimittaja
Elsa Alanko

Toimitussihteeri
Helmi Palonkorpi

Taittaja
Veera Melvasalo

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
helmi.palonkorpi@gmail.com

Tilinumero: FI29 1031 3000 7781 21
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Painopaikka
Origos Oy
Levikki 421 kpl
ISSN 0356-2464

PÄÄKIRJOITUS

Syksyn koittaessa alkaa taas uusi partiokausi. Viikkotoiminta alkaa uusine osallistujineen ja johtajissakin tapahtuu muutoksia. Samojen tuttujen ryhmien pivonjohtajat siirtyvät jermuihin ja uudet parven vanhimmat saavat ensikosketuksen vastuunkantoon. Pienemmät taas pääsevät tutustumaan, mitä partio onkaan todellisuudessa.

Partion suuria teemoja on viime aikoina usein ollut jäsenkasvu ja erilaiset tempauksen sen tukemiseksi. Välillä mennään esikouluryhmiin kertomaan partiosta ja toisaalla taas pidetään iltapäiväkerhoa kouluihin. Ymmärrän hyvin, että monelle lippukunnalle mainostus on tärkeää. Lippukunnaltamme on myös viime aikoina kyselty vinkkejä ja neuvoja jäsenkasvuun ja kysymykseen vastaaminen on osoittautunut yllättävän vaikeaksi.

HeMessä olemme nimittäin viime vuosina todenneet, että meidät löydetään aivan ilman mainostustakin. Ryhmiin on jonossa muutamia jo vuosien päähän, ja viimeistään heinäkuussa alkaa kolkkellesjoukonjohtajan sähköposti käydä kuumana. Syynä haluaisin väittää olevan toiminnan laatu. Meidät tunnetaan hyvästä partiotoiminnasta ja eräpainotteisuudesta. Puskaradionkin voima on jäsenkasvussa ilmeistä. Toki yli satavuotisesta historiasta on jäsenkasvussakin hyötyä, ja aloittavissa kolkissa näkyikin välillä tuttuja nimiä.

Meillä on kuitenkin viime aikoina tapahtunut mielestäni vielä tärkeämpää jäsenkasvua, nimittäin uusia aikuisia. Johtajia, jotka ovat kaikkien pääkaupunkilaisten lippukuntien joukosta valinneet meidät. Ryhtyivätpä he innokkaina ryhmänjohtajiksi tai autoivat muutamalla retkellä vuodesta, on jokaisen panos merkittävä. Kiitos, että valitsitte HeMen!

Partiovasemmalla,
Murkku

P.S. Kiitos toki myös kaikille muille lippukunnan johtajille ja muuten toimintaa tukeville <3

Teen Aina Parhaani, myös uudella tavalla

Viime keväänä Pisu kokoontui helmikuisena lauantaina uuden ja jännittävän äärelle tehtävänään uudistaa TAP-suoritusta. Pitkään oli aihetta sivuttu, että paperilla tehtävä suoritus ei ole mielekkäin kolkalle tai kolkajohtajalle, ja suurilukuisten kolkkaparvien kanssa olisi mielekkäämpää suorittaa TAP toiminnallisemmin.

Muutaman askartelurupeaman tuloksena syntyi uusi suoritustapa, jossa kierretään rasteja, ja suorituksen valvoja merkkää kommentit ja suorituksen suorituskorttiin. Keväällä ensimmäinen pilottisuoritus sujui hyvin, ja pian joulukuussa luvassa on vielä vähän viilattu TAP-suoritus kolkille.

Kimara — Kun HeMeläinen johtaa piirileirin

Noin kaksi vuotta sitten minut valittiin johtamaan Pääkaupunkiseudun partiolaisten piirileiriä kesälle 2024. Jo silloin kuulin hyväntahtoista kiittailua siitä, miten juuri hemeläinen voi johtaa piirileirin. Meitä näkee harvemmin yhteisissä tapahtumissa ja jos näkee, teemme usein selväksi, millä tavoin teemme asiat eri tavalla (ja paremmin) kuin muut.

Omaksuin kiittailun itsekin. Vitsailin siitä, miten piiri onkaan päästänyt leirinsä johtajaksi yhden kriittisimmän jäsenlippukuntansa kasvatin. Opettelin puhumaan kolkkien sijaan sudenpennuista. Jäin puoliksi pakotettuna, tai ainakin lempeästi ohjattuna, lomalle Myyränpentujen johtajana toimimisesta. Hetkellisesti tuntui siltä, kuin hemeläisyys olisi kadonnut piirileirinjohtajan identiteetin taakse.

Mutta karhuhaan ei karvoistaan pääse. Kimaraa suunnitellessamme muistutin itseni lisäksi montaa muutakin siitä, miten lippukuntien pitää myös piirileirillä päästä kulkemaan vähän omia polkujaan ja tekemään leiristä näköisensä. Tärkeintä on, että jokainen kulkisi edes suunnilleen samaan suuntaan. Lippukuntaylpeyttä pitäisi ruokkia, mänkijähuivien ja muidenkin antaa näkyä leirisuoralla. Piirissä ei ole yli sataa samanlaista lippukuntaa, joille leiriä tehdään, eivätkä mänkijät ole ainoita erikoisuuksia.

Ai niin, ja huudatin muuten HAA-huutoa kiitoksena aika monta kertaa. Hemeläisyys näkyi lopulta Kimaralla useammalla tavalla kuin olisin itsekään uskonut. Perinteiden ja uusien polkujen välillä etsittiin tasapainoa leiriarjessa ja meitä oli tekijäjoukossa lähes jokaisella tasolla. Vastuuta kannettiin leiritoimikunnassa, alaleireissä ja savuissa, ohjelmalaaksoissa, rakennusleirillä ja viestinnässä. Ja hyvin kannettiinkin.

Ilahduin suunnattomasti, kun näin leirille rakennetun ramboradan, joka olisi voinut olla omalta hemeläiseltä leiriltä. Herkistyin kyyneleisiin asti, kun näin avajaisten backstagelta käsin lippukuntaystävien marssivan särmässä jonossa kohti yhteisohjelmaa, mänkijähuudon saattelemina. Ja kun leirin yllätti rankkasade pienine tulvineen ja jostain oli taiottava kuivia peittoja ja polttopuita, tiesin, että omassa savussani ainakin on homma hanskassa. (Myöhemmin teltastani pidettiin niin hyvä huoli, että se vaihtoi maagisesti paikkaa poissaollessani. Esimerkki mallikelpoisesta hemeläisestä leirijäynästä.)

Pääkaupunkiseudun partiolaisten piirileiri Kimara järjestettiin Evolla heinä-elokuussa 2024. Leirille osallistui yli 5500 partiolaista. Leiriä olivat johtamassa, suunnittelemassa, rakentamassa ja toteuttamassa ainakin Kaizi, Tinde, lippu, Naakka, Kepa, Laiho, Minttu, Murkku, Susu, Era, Riisi, Sentti, Panda sekä Nasu, sekä monet muut.

Teksti: Kaizi

Kuvat: Hanna Hämäläinen ja Veera Melvasalo

Syysretki 30.8.-1.9.

VAELTAJANA SYYSRETKELLÄ

Perjantai:

Retki lähti käyntiin positiivisin mielin ja aurinkoisella säällä, kun kokoonnuttiin siirtyvien vartsujen kanssa Luolalle tiputtamaan rinkat. Minttu oli avokätisesti tarjoutunut kuljettamaan ne Kämpälle, täten helpottaen meidän tulevaa urakkaamme hieman. Sitten sitä lähdettiin päihittämään kovaa koettelemusta. Alkumatka sujui ripeästi ja pääosin mutkitta. Puolivälissä lopullekin porukasta tuntui kuitenkin realisoituvan matkan vaativuus, mutta tulevat johtajat kävelivät reippaasti loppuun saakka. Edes viimeisten kilometrien rankkasade ei onnistunut horjuttamaan siirtyjien mieltä. Vihdoin saavuttiin kämpälle ja päästiin aloittamaan nukkumisvalmistelut. Matkaa kertyi reilut 40 kilometriä.

Lauantai:

Lauantaina aamulla oli varmasti paljon mielenkiintoista ja tärkeää ohjelmaa, mutta itse päätin nukkua edellispäivän suorituksen jäljiltä lounaaseen saakka. Lounas (kuten kaikki retken ruuat) oli erittäin maukas, kiitos kokkien! Lounaan jälkeen vuorossa oli kolkkien ja jermujen rastirata, jossa harjoiteltiin muun muassa puukon ja kirveen käyttöä, etäisyyksien ja painon arviointia sekä myrskylyhdyn ja tulusten käyttöä. Sen jälkeen vuorossa oli präisis, jonka aikana päästiin taas jälleen todistamaan kiivaita kamppailuja. Päivällisen jälkeen keräännuttiin iltanuotioille missä kolkkanuolet poltettiin, siirtyvät jermut pääsivät kulkemaan lyhdyin valaistua polkua ja yön pimeydessä saattoi hyvällä tuurilla kuulla torven kajahdukset metsän siimeksessä.

Sunnuntai:

Sunnuntaina aamupalan jälkeen alettiin purkamaan leiriä ja autettiin nuorimpia pakkaamaan omat tavaransa. Sitten leikittiin hieman hauskoja piirileikkejä, tehtiin erinäisiä hyviä töitä kämpän kunnossapidon eteen ja lounaan jälkeen alettiin siirtymään bussille, jolla matka kävi kohti Munkkivuoren ostaria ja siitä lämpimän suihkun kautta omaan vuoteeseen lepäämään.

Teksti: Pommi

Myös kolkat ja jermut pääsivät haastamaan itseään syysretkellä yhteisten tehtävien edessä.

Hupsis-Punkku 14.-15.9.

Naskerot

Lauantaina saavuimme paikalle hyvissä ajoin ja löysimme muut hemeläiset. Voivottelimme tulevaa säätä, mutta tunnelma oli silti hyvä. Kisojen avajaiset sujuivat kisan nimen mukaisesti. Lähtömerkin kuultuamme aloimme työstämään lähtökätevyyttä, joka oli harvinaisen mukava. Hoidimme sen nopeasti alta, sillä yörastille aikaisin pääsy ja jonojen välttäminen houkutteli.

Päivän mittaan saimme tehdä paljon hauskoja rasteja, vaikka kieltämättä maasto lannisti tunnelmaa. Ylä- ja alamäkiä, soita ja pusikkoja oli tarpeeksi. Tunnelmakin vaihteli sateen takia, mutta onneksi saimme seuraneidin jossain kohtaa päivää. Matkalla meitä yritettiin saada sortumaan huijaukseen, mutta kun kerran rehtejä HeMeläisiä ollaan, emme moiseen ryhtyneet (vaikka olikin houkutteleva tarjous).

Yörastilla iloitsimme, kun hemeläisten vartiot löysivät laavuille paikat läheltä toisiaan. Päivän hyvä tunnelma laski melko äkkiä, kun sade yltyi eikä hellittänyt. Rupesimme kuitenkin tekemään yörastin tehtäviä ja päivällistä. Aloitimme myös yökätevyyden, vaikka nauvoja ei etsimisestä huolimatta enää löytynyt.

Kaatosateen jatkuessa Nappula ja Nade jäivät työstämään tehtäviä, kun taas Panda suuntasi yösuunnistuksen lähtöön. Siellä vastassa oli lisää sadetta. Reitin varrella oli Kimparin kallioihin vertautuvia rinteitä, runsaasti maassa makaavia riukuja ja mahdollisuus tutustua kalliokiipeilyn saloihin. Suunnistuksen päätteeksi ei erottanut, mitkä sarjat oli ohjeistettu hyppäämään uima-altaaseen kartan hakemista varten ja mitkä ei.

Sitten vain kurahousut jalkaan ja tanssia opettelemaan (sateessa) ja kuuntelemaan puheita EPT:n ja Punkun juhluvuoden kunniaksi (sateessa). Kakkupalat suussa ja naulat edelleen hukassa suuntasimme nukkumaan.

Aamulla tunnelma oli parempi. Pisaroita ropisi enää vain puista, ja aamupalaksikin oli kakkua. Lähdimme matkaan, joka oli hieman turhauttavan pitkä, mutta huomattavasti helpompi kuin edeltävänä päivänä. Muutaman rastin jälkeen jäljellä oli enää loppukiri ja sitten päästiinkin maaliin. Maalissa oli taas kakkua ja oikein hienoja väliaikatuloksia!

Kaikesta tästä huolimatta pääsimme jopa kolmannelle sijalle :0

Etanat

Lauantai: Kisa lähti väsyneesti käyntiin, kun metsässä rämpiminen ei oikein innostanut ketään. Onneksi kun päästiin tielle mieliala nousi ja jaksettiin taas jutustella ja pitää hauskaa! Lauantaille kaikilla riitti vielä eväät, vaikkakin loppupäivästä piti ottaa hätävarasuklaat käyttöön ja pitää tsemppipuheita toisillemme. Ilta sateineen oli kaikille raskas, varsinkin kun laavun pystytys ja tehtävät eivät millään meinanneet onnistua. Silti onnistuimme pysymään järjissämme, ja hyvien yöunien jälkeen olimme taas voimissamme.

Sunnuntai: Aamu alkoi reippaasti ja kaikilla oli taas jaksamista uuteen päivään. Early bird -aamupala oli suuri apu, ja kaakao, joka oli 65% sokeria tuntui oikein hyvälle raskaan lauantain jälkeen. Pääsimme kisaamaan ja rastit sujuivat erinomaisesti sunnuntain osalta, joskin eväät alkoivat loppua, ensi kerralla täytyy muistaa ottaa enemmän. Kaikki olivat helpottuneita, kun pääsimme maaliin, jossa ilmainen mustikkapiirakka ja lämmin suihku jo odottivat.

Espoon Punanen: Hupsis-Punkku (14.–15.9.2024 Siuntio)

Musta: Hukat (Sentti, Jeppe) **2./9**

Musta: Susi (Era, Sonja) **3./9**

Sininen: Naskerot (Panda, Nade, Nappula) **3./9**

Punainen: Neljä pientä kärppää (Lumme, Benji, Aarre, Lieska) **5./21**

Valkoinen: Etanat (Tähtä, Kukka, Merenneito, Kuusi) **3./16**

Valkoinen: Ahmat (Käpy, Riikinkukko, Patteri, Makkara) **8./16**

Kuvat: Christian Aikala ja Toivo Laiho

Rysky24

partiotaidon syys-SM-kilpailut Kouvolassa 5.-6.10.

Perjantaina matka lähti hyvin käyntiin sillä junamme oli myöhässä vain puoli tuntia. Bussissa oli tiiviit tunnelmat kaikista kisoihin suuntaavista partiolaisista. Saimme osaksemme tuomitsevia katseita, koska syys-sm perinteeksi muodostunut nauruhepuli yllätti. Kisakeskukselle lopulta päästyämme kävimme nukkumaan.

Aamulla jouduimme heräämään aikaisin ja odottelemaan ulkona kisan alkamista TUNNIN. Ajan kuluksi juttelimme muiden HeMeläisten kanssa ja vertailimme myös kisaanlähtömentaliteettejamme: Nappula oli tullut eväsretkelle toisin kuin Lumme, joka oli tullut pysymään lämpimänä. Lähdössä tehtävänä oli valmistaa kottikärryt, jotka saimme nopeasti kasaan ja lähdimme kohti seuraavia rasteja karkijoukoissa. Rasteilla oli muun muassa suunnistusta, luonnontuntemusta, sormeilua, aivopähkinöitä sekä palapelipalojen ongintaa. Oltiin onkia kohtaan liian aggressiivisia ja rikottiin rasti niin monta kertaa, että rastipäällikkö alkoi panikoimaan. Nautimme koko matkan hyvästä säästä (epäilyttävän hyvästä... eiks kaatosade kuulu pt-kisoihin) ja mahtavasta seurasta. Yörastille saavuimme toisina kaikista kisavartioista. Vieressämme majoittui pelottavia pyromaaneja, joiden nuotio oli älytön. Tehtäviin teimme maittavia juuresruokia (säälimme ruokien maun arvostelijoita), kävimme yösuunnistamassa ja saimme kasaan jonkunmoisen puimurin (Kassen sanoin kierrätys-puimurin).

Ennen nukkumaanmenoa nautimme toisen vartion tekemän nuotion lämmöstä (vaikkakin kärsittiin aika lailla savusta), joka melkein voitti niiden pyromaanien nuotio. Söimme mutakakkua ja kuuntelimme Nappulan random faktoja. Tähtitaivas oli nätti, mutta revontulia ei nähty, vaikka Lumpeen kaveri oli niin sanonut. Nukkumaan meitä ei meinattu päästää, mutta lopulta Nappula päätti lähteä ja muut seurasivat hetken kuluttua perässä.

Aamu lähti käyntiin BUSSIKYYDILLÄ seuraavalle rastille. Ilmeisesti meihin ei luotettu tarpeeks, että saatais 4km käveltyä. Aamun mittaan kisoihin kuuluva sadekin saatiin koettua ja parin rastin jälkeen olimmekin jo maalissa. Kun vaeltajavartio saapui, lähdimme syömään tulosten katsomisen kautta (jossa kestitkin kauan, sillä kaikkien rastien vastaukset ja arvosteluperusteet piti käydä läpi) ja toinenkin punainen vartio saapui maaliin. Jäimme kisakeskukselle vielä odottamaan bussia juna-asemalle, mutta sentään meillä ei ollut lippuja ilta kahdeksan junaan.

Teksti: Lumme ja Nappula

Syys-SM: Rysky24 (5.–6.10.2024 Kuusankoski, Kouvola)

Harmaa: Hukat (Sentti, Jeppe, Pommi) 3./22 (vaeltajasarja 1./5)

Punainen: Ketut (Lumme, Nappula, Aarre) 23./35

Punainen: Ahmat (Benji, Kasse, Tölkinen) 30./35

Karhunpesä

- eli matka Inarin Sevettijärven maisemiin

Olimme puhuneet Laten kanssa Lapin vaelluksesta jo muutaman vuoden. Tänä kesänä se vihdoinkin onnistui. Saimme seuraksemme myös kolme muuta herrasmiestä, joista jokaisella on taustaa metsänkävijöissä: Wekku, Atte ja Tuoppi.

Matkan tarkoituskin muuttui kevään aikana, kun Late oli saanut vinkin eräkämpästä Inarin Sevettijärven maisemissa. Rinkat selässä suoritettavan vaelluksen sijaan tarkoituksemme oli käydä tutustumassa Inarin Sevettijärvellä sijaitsevaan kämppään, Karhunpesään, josko se ja sen ympäristö sopisivat metsänkävijöille pohjoisen retkeilyn tukikohdaksi. Karhunpesän maisemissa on järjestetty vuosikymmenten saatossa nuorille tarkoitettuja luontoleirejä, mutta se toiminta on kuihtunut, eikä kämpällä ole ollut moneen vuoteen sen ihmeempää käyttöä. Kämpä odottaa odottaa uusia innokkaita käyttäjiä ja lupasimme HeMen säätiölle käydä tarkistamassa tilukset ja antaa sen soveltuvuudesta raportin säätiölle, joka harkitsi alueen hallinnoinnin ottamista.

Tapasin muut matkalaiset Ivalon lentokentällä, josta otin heidät kyytiin. Lentokentältä oli vielä muutaman tunnin ajomatka ja lisäksi kahdeksan kilometrin kävely tavoitteeseen. Muutaman tunnin vetisen kävelymatkan taitettuamme saavuimme perille. Päätimme päivän päätteeksi lämmittää saunan ja suunnitella tulevia päiviä. Olimme yhtä mieltä siitä, että vietämme Karhunpesällä muutaman päivän tutustuen lähimaastoon ja nauttien luonnosta ja hiljaisuudesta.

Torstaina oli tarkoituksena siirtyä kämpältä Jänispään huipulle. Kaikki olivat sitä mieltä, että kävelemme eri reittiä kuin mitä olimme tulleet. Tuloreitti oli soinen, mutta ajateltu paluu oli kartalta katsottuna mukavakulkuista kangasmaastoa. Reitti oli nappivalinta, sillä löysimme autolle kenkiä kastelematta. Lastasimme auton ja siirryimme Jänispään juurelle, josta jatkoimme tavarat kantaen tunturin huipulle.

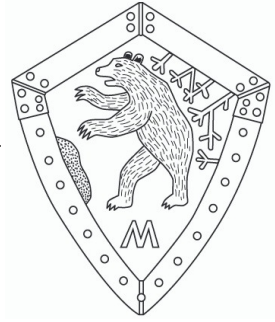
Viimeisen päivän ohjelmassa oli päivätaival Näätämojoelle. Lopussa matka palkittiin, kun pääsimme Näätämojoen varteen - siihen on syynsä, miksi merkityt reitit ovat olemassa.

Matkan viimeinen ilta vietettiin Sevettijärven rannalla saunoen todellisen klassikon, Sevetin baarin, tilaussaunassa. Saunan lauteilla pohdiskelimme viikon tapahtumia ja Karhunpesän soveltuvuutta lippukunnan toimintaan. Viikkoon olimme tyytyväisiä, mutta valitettavasti jouduimme toteamaan, ettei paikka pidemmän päälle tuo lippukunnalle mitään lisäarvoa, vaan ennemminkin olisi taakka muutamalle henkilölle. Matkasta jäi niin hyvä jälkimaku, että ensi kesän vaellus on jo suunnitteilla.

teksti: Perda

100 vuotta omia polkuja

Jo sata vuotta sitten lippukunnalle perustettiin oma kannatusyhdistys. Tästä kertoo ilmoitus Partio-lehdessä 11/1924. Tuohon aikaan lippukunnassa myös kuohui.

Harmaa Kettu, alias Vilssi, eli Erkki Willstedt (myöhemmin Varanko) toimi lippukunnan johtajana sata vuotta sitten, tarkemmin sanottuna vuosina 1923–1935. Ennen häntä oli johtajana aina järjestön perustamisesta saakka toiminut Ilmari ”Iso-Hukka” Vainio. Vaikka Iso-Hukka oli jo vuonna 1921 joutunut muuttamaan pois Helsingistä, jatkoi hän yhä virallisena johtajana aina kevääseen 1923 saakka. Käytännön johtajavastuu oli jäänyt ”Nälkäiselle Veljeskunnalle”, jossa alkoi ajan kanssa ilmetä pieniä ristiriitoja. Kun sovittavaan ratkaisuun ei päästy niin vuoden 1923 alussa kaappasi vallan ns. ”triumviraatti”. Siihen kuuluivat Toivo Castren, Lauri Wahlström (Vuolasvirta), Urho Toivola ja Viljo Rinne. He laativat lippukunnalle perustuslain, joka hyväksyttiin keväällä 1923. Samalla valittiin lippukunnalle uusi johtaja sekä ns. valtaneuvosto, joka perustuslain mukaan käytti järjestön ylintä valtaa. Neuvoston puheenjohtajana toimi lippukunnanjohtaja. Triumviraatin toiminta sai hyväksynnän myös Iso-Hukalta:

» Triumviraatille!

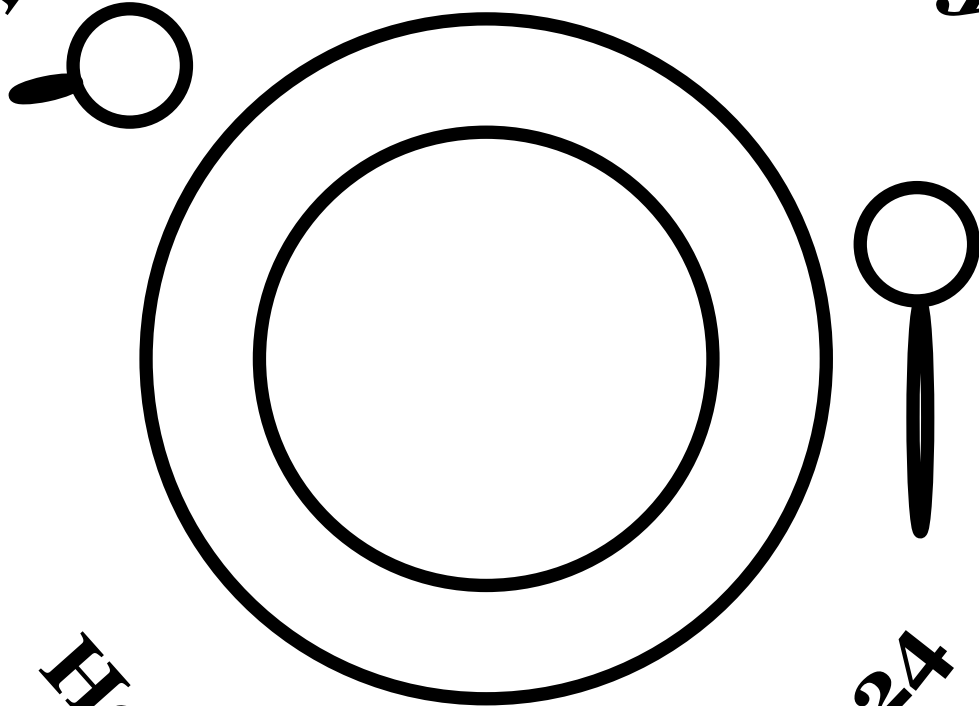
Kiitos epistolastanne ja Hallitusmuodon otteista, jotka viimeksi mainitut tässä koskemattomina palautan. Ne ovat mielestäni kaikin puolin erinomaiset. Mahdollisesti voi niitä käytännössä toteutettaessa ilmetä puutteellisuuksia, joita näin edeltäkäsini on hyvin vaikea, jopa mahdoton havaita, mutta se on sen ajan huoli. Omasta puolestani annan niille empimättä siunaukseni ja vahvistukseni, samalla kun lausun parhaan kiitokseni suorittamastanne suuriarvoisesta työstä! - - - »-

Uuden valtaneuvoston johdolla lippukunnan toiminta sai uutta virikettä ja nostetta. Myös Iso-Hukka oli innokkaasti kirjeitse mukana puhaltamassa vanhaa, innoittavaa henkeä lähettämällä päiväkäskyjä Ahvenanmaalta, jossa hänen toimipaikkansa silloin oli. Vaikka toiminta piristyi, jäi huolella laaditun perustuslain aika varsin lyhyeksi. Jo vuoden 1925 aikana huomattiin, ettei lailla vahvistettu hallitusmuoto pätenytkään ja lain noudattaminen tuotti muutenkin vaikeuksia. Asiaan ei kuitenkaan puututtu mitenkään sillä varsinainen toiminta jatkui vakaana. Valtaneuvoston tilalle tuli kuin itsestään Suureksi Savuksi kutsuttu neuvosto, johon kuuluivat partiojohtajat ja vartionjohtajat.

=====

Lippukunnan historiaan voi tarkemmin tutustua 100-vuotis historiikista, josta löytyy mm kuvia vuoden 1919 Leirihyttysistä
jonka voi tilata osoitteesta bit.ly/OmiaPolkuja.

Helsingin Metsänkävijät ry

Hernekeittopäivä 2024

Isänpäivää edeltävänä lauantaina 9.11. on Munkkivuoren ostoskeskuksella tarjolla hartaasti haudutettua hernekeittoa sekä vohveleita ja juotavaa. Paikalla on myös mahdollisuus ostaa partiolaisten adventtikalenteri sekä muita lippukunnan kannatustuotteita.

Osallistu tapahtumaan Facebookissa tai seuraa viestintää Instagramin puolella @heslinginmatsankavijat!

Nähdään hernaripäivässä!

Ps. Ota omat ruokailuvälineet (lautanen, lusikka ja muki), niin säästämme kertakäyttöastioita ja ympäristöä. Keittoa voi ostaa myös omiin rasioihin kotiinviemisiksi.

La 9.11. Munkkivuoren Ostoskeskus

Nimi, partionimi ja pestisi Hemessä?

Onni Palonkorpi, Pommi, ja toimin tällä hetkellä toisena luotsiparina Ahmojen vartiolle.

Partionimesi on kovin räjähdysherkkä. Mistä keksit sen?

Muistaakseni nimen keksi alunperin Jeppe jo kolkissa. Se ei välttämättä kuvaa persoonaani täysin osuvasti, mutta ainakin se rimmaa hyvin muiden nimieni kanssa (Onni Pommi Palonkorpi). Julkisilla paikoilla se on kuitenkin välillä osoittautunut ongelmalliseksi, kuten esimerkiksi syksyn SM-kilpailussa kun muut ryhmäläiset koittivat huhuilla minua suunnistustehtävän aikana :D.

Entä miten päädyit aikoinaan Hemeen?

Kuten moni muukin, olen päätenyt hemeläiseksi sukulaisteni kautta. Seurasin siis isosiskoni Kurren jälkiä tänne.

Miltä on tuntunut olla taas mukana toiminnassa?

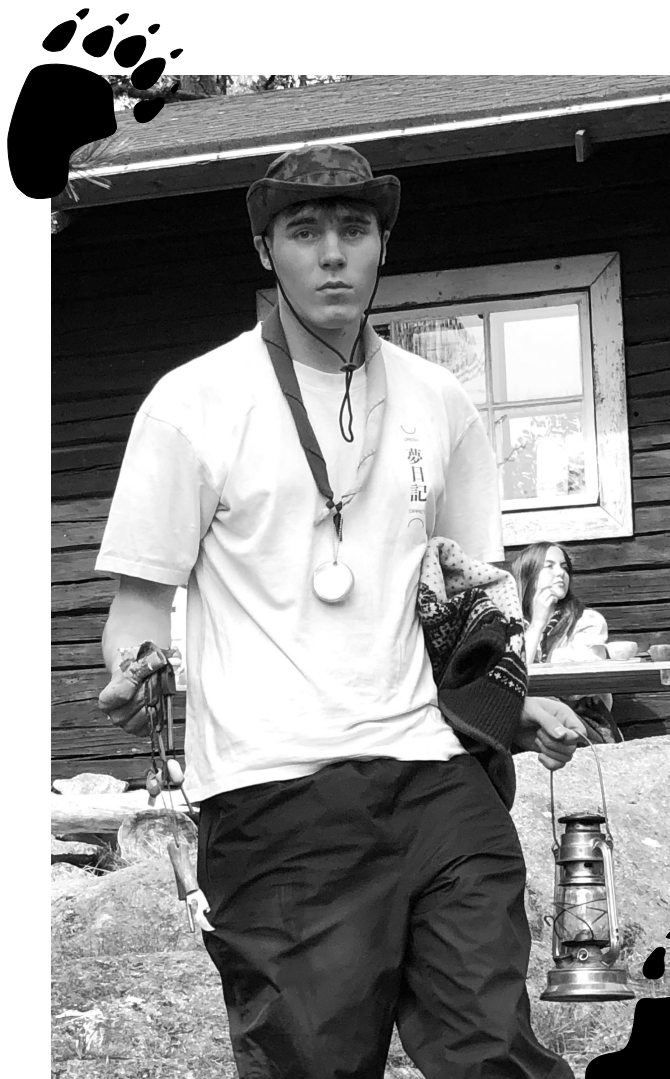
On ollut tosi kivaa päästä taas mukaan partiotoiminnan pariin! Tosiaan oli muutama vähän epäaktiivisempi vuosi välissä, ja vähän jännitti alkuun palata takaisin retkille ja ohjelmaan, mutta koen päässeeni todella hyvin taas ineen.

Mikä on ikimuistoin partiotapahtuma, jossa olet ollut?

Vaikea kysymys, kun niitä on ehtinyt kertymään jo niin monia vuosien varrella. Päällimmäisenä mieleeni tulee meille jermuissa järjestetty Star Wars -mökkis! Toki myös vaellukset ovat olleet upeita kokemuksia. Olen kuitenkin pienestä pitäen ollut jonkinmoinen Star Wars -fani ja suurin osa parhaista partiokavereistani on siltä ajalta. Siitä on paljon lämpimiä muistoja!

Lopuksi vielä kysyisin, että mitkä ovat selviytymisvinkkisi syksyyn?

Ehkä se, ettei ota etukäteen sellaista asennoitumista että tulee olemaan kurjaa, märkää ja pimeää. Jos on jo valmiiksi sellainen oletus, että asiat tulee olemaan huonosti, niin aika vaikea lähteä etsimään niitä positiivisia puolia. Myös asia minkä olen vastikää itsekin oppinut on se, että on ihan hyvä ottaa välillä rennosti. Elämän ei tarvitse olla jatkuvaa suorittamista, vaan on hyvä ottaa välillä aikaa myös itselle ja nauttia elämästä. Joten valitkaa vaikka hyvä leffa ja syökää purkki jäätelöä, nyt on se vuodenaika, kun saa luvan kanssa löhöillä

Puiden välistä

- ▶ -"Mikä on tekijän määritelmä?" - "Puuilon kanta-asiakaskortti."
- ▶ Mul on sata pientä vauvaa kaapissa.
- ▶ Yhtään kamelia en saanut, mutta on mulla neljä aasia tässä.
- ▶ Sentti ei voi osallistuu purkuleirille ku se aina vaan rakentaa
- ▶ Hei, Onni Busa! Milloin tänään menee sukkulakuljetuksia?
- ▶ Mullakin on pepussa useampi reikä.
- ▶ Kakku on yleishyödyllisempi kuin nyyttärit.
- ▶ sentti tunnetaan kahden ikean kartoituksesta
- ▶ Nappula aloittaa Kihon uudistustyön helmikuussa
- ▶ Tää paperi on meit vanhempi mut paremmassa kunnossa ku me!
- ▶ Vitokset on Renkaan juttu

*Ilmianna sinäkin puiden välistä
kuulemasi jutut seuraavaan Kihoon!
<https://urly.fi/2eqc>*

MAINOSTA KIHOSSA!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 420 kpl ja jonka lukijakunta on kaikenikäistä.

Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v. 2024

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Helmi "Kurre" Palonkorpi

helmi.palonkorpi@gmail.com

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen martha.holmberg@partio.fi.

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki